

Bilag 25.

BYMÆSSIGE KOMMUNER

DEN DANSKE KØBSTADFORENING

DE SAMVIRKENDE SOGNERÅDSFORENINGER

FREDERIKSBERG KOMMUNE

KØBENHAVNS KOMMUNE

I anledning af de den 7. december 1966 fremsatte forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (kildeskat) og lov om kommunal indkomstskat har Den danske Købstadforening, De samvirkende Sognerådsforeninger, Bymæssige Kommuner, Frederiksberg kommune og Københavns kommune i fællesskab nedsat et udvalg af sagkyndige til overvejelse af opgavefordelingen mellem staten og kommunerne under en kildeskatteordning og af den praktiske tilrettelæggelse af kommunernes andel af kildeskatteadministrationen. Dette udvalg vil søge kontakt med skattedepartementet. Såfremt udvalgets overvejelser giver anledning til ønsker om ændringer i de pågældende lovforslag, vil kommunerne så hurtigt som muligt fremsætte disse over for folketingsudvalget.

Kommunerne har imidlertid fundet anledning til allerede nu at fremkomme med følgende bemærkninger:

1. Selv om der ikke i lovforslagene er taget stilling til, hvorvidt skatteindbetalingerne fra skatteydere og arbejdsgivere fortsat skal ske til kommunerne, eller om de skal ske til statskassen, idet der overalt i lovforslagene anvendes udtrykket „indbetale til det offentlige“, synes det dog at fremgå af lovforslagene, at der nærmest tænkes på en ordning med indbetaling til statskassen, jfr. teksten til § 9, stk. 5, i forslaget til lov om kommunal indkomstskat og § 64 i forslaget til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., der omhandler statskassens afregning med kommunerne af kommuneskatten.

Kommunerne må betragte en ophævelse af kommunernes funktion som opkrævningsmyndighed som meget u hensigtsmæssig. Det må også under en kildeskatte-

ordning være de lokale skattemyndigheder, som skatteyderne og de indeholdelsespligtige kan rette forespørgsler til og give meddelelser af betydning for deres skatteindbetalinger. Det er derfor nødvendigt, at de lokale skattemyndigheder råder over helt ajourførte oplysninger om skatteydernes og arbejdsgivernes skatteindbetalinger.

Også kontrollen med skatteydernes og arbejdsgivernes indbetalinger bør fortsat ligge hos kommunerne, der i deres egenskab af lokale forvaltningsmyndigheder har de bedste muligheder for at udøve kontrollen med, at indbetalingspligten opfyldes i overensstemmelse med de fastsatte bestemmelser. Efter de erfaringer, kommunerne har fra de tilfælde, hvor arbejdsgivere ikke har opfyldt deres pligt til på begæring at tilbageholde løn til dækning af skatterestancer, må det tillægges stor betydning, at kontrollen tilrettelægges således, at der så hurtigt som muligt kan gribes ind, hvor indeholdelses- og indbetalingspligten ikke overholdes. Skal kommunerne kunne udføre denne vigtige kontrol hurtigt og effektivt, må arbejdsgiverne skulle sende både indbetalinger og specifikationer herover direkte til kommunerne. Navnlig i kildeskatteordningens første år, hvor det må formodes, at arbejdsgivernes specifikationer og indbetalinger vil være behæftet med forholdsvis mange fejl, vil det være særlig nødvendigt, at oplysninger vedrørende skatteindbetalinger m. v. passerer kommunerne inden en centralregistrering, idet der i kommunerne vil kunne foretages en omgående korrektion af fejl i materialet.

Som anført i det foranstående taler hensynet til kommunernes muligheder for fortsat at kunne udføre deres virksomhed som kontrollerende myndighed og som den